

Koivikon Hautausmaa.

Branderin perheen keskuudessa Koivikolla oli vuosien kuluessa pidetty viireillä kysymystä oman hautausmaan hankkimisesta.

Varsinkin vanha täti Jacobina Trelius sanoi aina, että näin laajan suuren pitäisi saada sellainen talon läheisyyteen. Olikan kirkonkylän hautausmaalle Ilmolaan pitkä matka ja maa siellä niin kivistä, että tuntui kuin kivittäisi sinne omaisensa, ellei jos etukäteen vedättänyt muualta haudan peittohiekkaa. Asia ei kuitenkaan tullut pannuksi viireille, ennenkuin täti Jacobinan kuolema antoi siihen sysäyksen. Täti Jacobina Trelius kuoli 25/10 1901. lähes 90 vuotiaana ja hänen hautajaisissaan lokakuun 29 p:nä allekirjoitetun anomus hautausmaan aikaansaamiseksi Koivikon maalle. Tähän saatiinkin senaatin päätös 31/1 1902, mutta paperit kiertivät viikkotriissa kevättalvella 1902. Tavonlinnan tuomio-

kapitulissa oli notarina tuomari Evert Forsström, jolle
Koivikon rouva Anna Brander oli ollut kummina.
Pattui sitten niin, että Turmeleassa asuvan metsänhötöijä
Axel Branderin rouva kuoli, ja Forsström tuomatti-
aan tämän kuolinilmoituksen lehdistä sai siitä bysälkän-
kirehtiä papereita tuomiokapitulista liikkeelle.
Hän luuli, että silloin kuollut rouva Brander
oli Koivikon Axel Branderin puoliso. Paperit
joutuivatkin sitten Koivikolle parahioksi ennen
Inge Branderin hautajaisia. Ne tulivat suo-
raan tuomiokapitulista määräyksellä, että
hautausmaa on valmis vihittäväksi. Asiano-
mainen lääkärin lausunto oli saatu aikaisemmin,
samoin oli maamittarin suorittama maa-aluseu-
roittaminen jo edeltäpäin tapahtunut.
Tusinoööri Uuno Luonto kartoitti maan, pin-
ta-alaltaan 0,31 ha.

Hautausmaan vihkimisen suuruntaina
kesäk. 1 p:nä 1902 toimitti rovasti
Fredrik Forsman. Seuraavana päivänä
2/6-02, kätettiin Inge Branderin ma-
lliset jäännökset tähän uuteen hautaus-
maahan.

Augusta Laineen luomuk-
sen mukaan Kirjoitti
Helena J. Brander.